

[Holger Eriksen.]

som fuld grundskyld. Tilbage står så kun spørgsmålet om ejendommens værdi, før man gennemfører den fulde grundstignings-skyld, og jeg kan i og for sig ikke indse, at det har større praktisk betydning, om den bliver hos skødehaverne eller bliver overført til staten, f. eks. på den her foreslåede måde. Men som sagt, det er noget, vi kan diskutere i udvalget, navnlig når det andet lovforslag er gennemført.

Hvad angår bestemmelsen om udbetaling af afløsningssummerne, forudsætter dette en forhøjelse af formueskatten, og jeg personlig skulle ikke have noget imod, at man forhøjede formueskatten — med den fantastiske rente, som kapitalen i øjeblikket kan tilegne sig. Men det ligger jo ikke for. Jeg mener derfor ligesom den højtærede finansminister, at man bør afvente resultatet af de forhandlinger, der bliver ført i udvalget.

Thorkil Kristensen: Realiteten i det lovforslag, der her foreligger, er jo, at der skal indføres en ekstraordinær formueskat i 25 år på ca. 300 mill. kr. om året, og at disse mange penge skal anvendes til gradvis statsopkøb af jordværdierne her i landet. Det er vistnok den mest rammende karakteristik, man kan give af det foreliggende lovforslag.

Må jeg gøre et par bemærkninger om den nye formueskat, der her er foreslået. Den er sat til 1 pct. af alle formuer over 20 000 kr., og den er således i modsætning til den nuværende formueskat ikke progressiv. Medens man nu tager hensyn til de mindre formueejere ved at beskatte deres formuer med en lavere procent end den, man anvender for de større formuer, er der ikke tale om, at retsforbundet vil tage et sådant hensyn til de mindre formueejere ved denne formueskat. Tværtimod, man vil sænke formuegrænsen, som jo nu er 30 000 kr., til 20 000 kr., medens jeg ellers har fået den forståelse, at den almindelige tendens går i retning af at forhøje den skattefrie formuegrænse, således som vi også for vort vedkommende er tilhængere af det, og således som det må være naturligt både på grund af den faldende pengeværdi og på grund af, at man ønsker at stimulere opsparingen i bredere kredse. Dette må jo

netop trække i retning af, at man skal forhøje og ikke nedsætte den gældende undergrænse for skattepligtige formuer.

Man foreslår altså her stort set en tredobling af det beløb, der nu opkræves i formueskat. Det skal tredobles i de næste 25 år, og disse penge skal så bruges til afløsning af jordværdierne for dem, der ønsker det, på den måde, at de skal have afløsningssummen udbetalt, og så skal de til gengæld i de kommende år svare 4 pct. af den til enhver tid gældende grundværdi. Det er således tanken, at denne afløsning principielt og så vidt muligt skal ydes i kontanter. Hvis der ikke kommer nok ind i det første år, skal resten afholdes i obligationer, forstår jeg. Det medfører den kuriositet, at for dem, der får kontanter, fremkommer der, i hvert fald i den nuværende situation, en fin rentegevinst, fordi man kun skal svare 4 pct. i grundskyld af det, man får udbetalt kontant, og som man i øjeblikket f. eks. kunne anvende til køb af statsobligationer til 7 pct. effektiv rente. Det vil sige, at for dem, der ikke venter, at deres grundværdier vil stige noget videre, vil det være en god forretning at få denne afløsning. Anderledes kan det komme til at ligge for dem, der venter, at deres grundværdier vil stige, for de forpligter sig til at betale fuld grundskyld, og det vil i realiteten, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde, betyde fuld grundstignings-skyld af den fremtidige stigning, oven i købet fra 1950 at regne.

Det medfører den ejendommelige virkning, at stimulansen til at forlange denne afløsning vil være størst i de tilfælde, hvor det ingen interesse har for staten, nemlig dér, hvor der ikke er rogen synderlig fremtidig grundstigning at vente, hvorimod den vil være mindre i de tilfælde, hvor det ville have mere interesse for staten, nemlig hvor man ad denne vej ville kunne sikre en stærkere grundstignings-skyld.

Kapitalmarkedsmæssigt betyder dette jo, at man beklipper de bestående formuer, både dem, der findes i dag, og dem, der vil blive dannet ved opsparing i de næste 25 år, naturligvis til betydelig skade for den private opsparing. Til gengæld vil der komme en hel del penge ud derved, at staten — sådan kommer det jo til at virke — i realiteten træder i stedet for en hel del af de